ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1970

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 55, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 56. Ἐν Ἀεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ.,

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
17
ΙΟΥΝΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.5'. Δύσις ἡλ. 7.46'.
ΙΣΑΥΡΟΥ, ΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΡ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 29.4, ἐλαχ. 21.4. Ὑγρ. ὁλίγη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 765.3

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τῶν φίλων του, ὅπως ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὰ ἕδρανα τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἀποτελεῖ διαμαρτυρίαν διὰ τ' ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδια τῶν ἡμερῶν τούτων, ἀπησχόλησε τὰς στήλας τοῦ πρωϊνοῦ καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ κυβερνητικοῦ Τύπου: Παρὰ τὸ εὔθυμον καὶ οἱονεὶ καρτερικὸν τόνον, τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασε νὰ δώσῃ μία ἐξ αὐτῶν, καὶ τὰς ἰταμὰς ἐπιθέσεις τῶν ἄλλων, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται ὡς θέλουσαι νὰ ὑποτιμήσουν τὸ γεγονὸς τῆς ἀποχωρήσεως κόμματος μικροῦ ἀριθμητικῶς, ὁ ρόλος τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνωμαλίας ἀνησυχεῖ ὁλόκληρον τὴν φιλελευθέραν δημοσιογραφικὴν καὶ πολιτικὴν παράταξιν: Ἡ ὁποία ἐννοεῖ καλῶς, ὅτι τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος δύναται νὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλα κόμματα, ἔχοντα ἐξ ἴσου λόγους νὰ εἶναι δυσηρεστημένα ἀπὸ τοὺς ἐντὸς τῆς Βουλῆς σατραπίσκους τοῦ κ. Βενιζέλου. Αὐτὴν τὴν γενικὴν ἀποχώρησιν τῶν ἀντιπολιτευομένων κομμάτων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιθυμῇ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος τόσας κατέβαλεν ἄλλοτε προσπαθείας νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ Κοινοβούλιον τὸ ἓξ ἄλλων φορμῶν πέρυσιν ἀποχωρῆσαν Λαϊκὸν Κόμμα...

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι, δὲν θεωροῦμεν ἀνεξήγητον τὴν στάσιν τοῦ κ. Καφαντάρη. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν προσηνέχθη πρὸς αὐτὸν ὁ κ. Πρωθυπουργός, χρησιμοποιήσας καὶ ράκη παλαιᾶς ἰδιωτικῆς συνομιλίας, διὰ νὰ τὸν ἐμφανίσῃ ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου ὡς ἀρεσκόμενον εἰς τὴν δυσφημητικὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων πολεμικήν, τὸ πάθος, τὸ ὁποῖον ἐξεδήλωσεν ἐναντίον του εἰς τὰς γνωστὰς πρὸς τὸν κ. Σοφούλαν ἐπιστολάς, ἦτο φυσικὸν νὰ κουράσουν ψυχικῶς τὸν κ. Καφαντάρην καὶ νὰ τὸν ἐκνευρίσουν. Αὐτὸς δὲ ὁ ψυχικὸς κάματος, αὐτὸς ὁ ἐκνευρισμός, ὡδήγησε τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν εἰς τὰς προχθεσινὰς ἀποφάσεις.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐσκέφθη, ὅτι ὑπὸ τὸ παρὸν κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς — εἰς μίαν Βουλὴν δῆλα δὴ ὅπου ἡ ἀντιπολίτευσις ἀριθμεῖται εἰς δύο ἢ τρεῖς δεκάδας βουλευτῶν καὶ εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Προοδευτικοὶ δὲν εἶναι περισσότεροι τῶν τριῶν— ἡ ἄμυνά του κατὰ τῶν πρωθυπουργικῶν σατραπισμῶν εἶναι ἄκρως δυσχερὴς —εἶναι ἀδύνατος. Καὶ ὅτι ἀποχωρῶν, ἐξασθενίζει μὲν τὴν παράταξιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' ἀφαιρεῖ καὶ τὰς ἀφορμὰς τῶν πρωθυπουργικῶν ἐξάψεων. Ὁ κ. Καφαντάρης σκέπτεται, ὅτι ἐκτὸς τῆς Βουλῆς δύναται νὰ ἐργασθῇ καλύτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κ. Βενιζέλου. Ζήτημα δὲ ἀνατροπῆς θέτει ὁ προχθεσινὸς λόγος τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς τὸν ὄμιλον τῶν φίλων του.

Αἱ συντηρητικαὶ παραδόσεις τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς, ἡ ὁποία οὐδέποτε κατεβίβασε τὴν συζήτησιν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν πολιτικῶν ἀντεγκλήσεων, δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ἐπαινέσωμεν οἱασδήποτε ἀκρότητας. Ἡ ψυχολογία τῶν Προοδευτικῶν, ἀποφασισάντων νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, δὲν μᾶς εἶναι διόλου, ὡς ἀνωτέρω εἴπαμεν, ἀνεξήγητος. Ἡ ἀπέναντι τοῦ ἀρχηγοῦ των συμπεριφορὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξία καταδίκης. Τὴν κατεδικάσαμεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ὑπῆρξε συμπεριφορὰ ἀναξία ἑνὸς Πρωθυπουργοῦ, ἑνὸς ἀρχηγοῦ κόμματος προς ἕνα ἀντίπαλον, ὁ ὁποῖος μέχρι πρό τινος ἦτο συνεργάτης καί, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἐπιστήθιος φίλος του. Κατεδικάσαμεν τὴν συμπεριφορὰν τοῦ κ. Βενιζέλου, τὸ πάθος, τὸ ὁποῖον τὴν ἐνέπνευσε, τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Ἂν δὲ κατηγορήσαμεν, μὲ τὴν σειράν του, καὶ τὸν κ. Καφαντάρην, διότι ἐχρησιμοποίησε γλῶσσαν ἀνάλογον πρὸς τὴν πολιτικὴν γλῶσσαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, οὐδέποτε ἐπαύσαμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν εἶναι ὁ ἠδικημένος εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν — ἠδικημένος ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργόν — ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ «Συμβούλιον Τιμῆς», τὸ ὁποῖον διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον, οὔτε οὐσιαστικῶς, οὔτε τυπικῶς ἠδυνήθη νὰ τερματίσῃ τὸ ἐπεισόδιον. Ἐφ' ὅσον δὲ καὶ ἡ ἐντύπωσις τῆς Κοινῆς Γνώμης εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην, οἱ Προοδευτικοὶ θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ παραμερίσουν τοὺς φόβους των, θὰ ἔπρεπεν ὁ κ. Καφαντάρης νὰ κατανικήσῃ τὸν ἐκνευρισμόν του καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Βουλήν. Φαντάζομεθα, ἄλλωστε, ὅτι καὶ ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἔχῃ ἤδη ἀντιληφθῆ πρὸς ποίας ἐπικινδύνους ἐξελίξεις μᾶς ὡθοῦν οἱ σατραπισμοί του, αἱ αὐθαιρεσίαι του, αἱ ἰταμότητές του, αἱ κοινοβουλευτικαί του «πρωτοτυπίαι», τὸ ἀπροσδόκητον «νεανικόν» του μένος καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συνεχίσῃ τὴν προσωπικὴν (καὶ ὄχι πολιτικήν) ἐκστρατείαν του κατὰ τοῦ κ. Καφαντάρη. Τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν πρέπει ν' ἀναθεωρήσῃ ἴσως τὴν ἐν σπουδῇ ληφθεῖσαν ἀπόφασίν του. Πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ Κοινοβουλευτικὰ Σώματα καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ, μέχρις οὗ ἐμφανισθοῦν γεγονότα, ἀποδεικνύοντα ὅτι ὅσα ἀνωτέρω ἐγράψαμεν, περὶ πιθανῆς μετανοίας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἶναι ἀνακριβῆ: Ἀλλὰ τότε τὴν ἀποχώρησίν του θὰ εἶχαν πάντα λόγον νὰ παρακολουθήσουν καὶ τὰ ἄλλα κόμματα, ὁ δὲ ἀγὼν θὰ ἐλάμβανε νέαν κατεύθυνσιν — τὴν κατεύθυνσιν πρὸς μίαν ριζικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ

Ἰδοὺ τὰ ἀκριβῆ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου Τιμῆς τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη εἰς τὸ «Πεντελικὸν» τῆς Κηφισιᾶς πρὸς διακανονισμὸν τοῦ ἐπεισοδίου Βενιζέλου—Καφαντάρη. Τὰ πρακτικὰ αὐτά, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, εἶχον τηρηθῆ ἀπολύτως μυστικὰ ἐκ φόβου μήπως τὰ πάρουν οἱ δημοσιογράφοι. Ἐγὼ μολαταῦτα κατώρθωσα χθὲς νὰ τὰ κλέψω, ἐννοεῖται, ἀφοῦ προηγουμένως διωρίσθην γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ ἀπέκτησα τοιουτοτρόπως τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπιχείρησίν μου πεῖραν. Τὰ πράγματα λοιπὸν συνέβησαν ὡς ἀκολούθως:

Τὴν 6ην μ. μ. ἀκριβῶς συνῆλθεν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ «Πεντελικοῦ» τὸ Συμβούλιον, ἀμέσως δὲ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Σοφοῦλης:

—Ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, εἶπεν, γνωρίζετε καλῶς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὁποίας ἡ λύσις εἴχομεν τὴν τιμὴν νὰ μᾶς ἀνατεθῇ. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁμιλῶν προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ Τύπου, εἶπεν ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης τοῦ εἶπε νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς φίλους του νὰ εἶπουν εἰς τοὺς δημοσιογράφους τοῦ κόμματος νὰ ἐκδώσουν ἐφημερίδα ἡ ὁποία νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους ὅσα εἶπεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅτι εἶχαν εἰπεῖ οὗτοι διὰ τὸν οἰκογενειακόν του βίον. Ὁ κ. Καφαντάρης ὅμως, ἐγερθεὶς ἀμέσως ἐκ τῆς θέσεώς του, εἶπεν ὅτι δὲν εἶπεν ὅσα εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι εἶπε, εἶπὼν ὅτι ἐὰν εἶχεν εἰπεῖ ταῦτα θὰ τὰ ἐνεθυμεῖτο ἀσφαλῶς. Ἐγεννήθη λοιπὸν τὸ ἐπεισόδιον. Ποῖος εἶπε τὴν ἀλήθειαν; Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ποὺ εἶπε πῶς τοῦ τὰ εἶπε ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ἢ ὁ κ. Καφαντάρης ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι δὲν εἶπε ὅσα εἶπε ὅτι τοῦ εἶπε ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως; Ἡ ἀπερίφραστος γνώμη μου εἶνε ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος εὑρίσκεται ἐν δικαίῳ. Διότι ὅταν ἕνας πρωθυπουργὸς λέγῃ ὅτι τοῦ λέγουν κάτι, οὐδεὶς εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ λέγῃ ὅτι δὲν εἶνε ἀληθῆ τὰ λεχθέντα καὶ ὅτι ταῦτα δὲν ἐλέχθησαν, ὅπως εἶς τὴν Βουλὴν ἰσχυρίσθη ὁ κ. Καφαντάρης ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου λεχθέντα διὰ τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἀναντιρρήτως ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἐξ ἄλλου οὐδεὶς ἠμπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι καὶ ὁ κ. Καφαντάρης δὲν εὑρίσκεται εἰς ὁμοίαν ἀκριβῶς θέσιν. Δὲν εἶπε καὶ αὐτὸς ὅσα ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι τοῦ εἶπε διότι ἐὰν τὰ ἔλεγε, θὰ τὰ ἐνεθυμεῖτο καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἔλεγεν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι δὲν ἐλέχθησαν αὐτὰ ποὺ λέγει ὅτι τοῦ εἶπε, δηλαδὴ τὰ πρὸ δύο ἐτῶν λεχθέντα. Κατόπιν ὅλων τούτων γεννᾶται τὸ πρόβλημα: Ποῖος εἶνε ὁ ψεύστης; Ὁ κ. Βενιζέλος; Ὄχι. Ὁ κ. Καφαντάρης; Ὄχι. Ὑπάρχει ὅμως ἐδῶ, ἀξιότιμοι συνάδελφοι, ἕνας ψεύστης, τὸν ὁποῖον καλούμεθα νὰ ἀνεύρωμεν.

—Τὸ πρᾶγμα εἶνε κάπως δύσκολον προσέθεσε μὲ τὴν σειράν του ὁ κ. Παπαναστασίου. Πάντως ὅμως ψεύστης δὲν εἶνε οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος οὔτε ὁ κ. Καφαντάρης εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Ὑπάρχει βεβαίως ἕνα ψέμμα. Ἀλλὰ ποῖος τὸ εἶπε;

—Ὀφείλομεν νὰ τὸν εὕρωμεν διέκοψεν ὁ κ. Κονδύλης, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται πρὸς τοῦτο νὰ καταλάβωμεν τὰς κορυφογραμμὰς τοῦ «Πεντελικοῦ».

—Βρῆτέ τον λοιπόν, σεῖς, εἶπεν ἀποτόμως κάπως ὁ κ. Σοφοῦλης.

—Ἀφοῦ δὲν εἶνε ὁ κ. Βενιζέλος, οὔτε ὁ κ. Καφαντάρης, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Κονδύλης ἐν ἠρεμίᾳ, ὁ ψεύστης ἀσφαλῶς εἶνε ὁ ἄγνωστος Χ.

—Καὶ ἔπειτα; ἠρώτησε μὲ καταφανῆ εἰρωνείαν ὁ κ. Παπαναστασίου.

—Καὶ ἔπειτα, εἰς τὸ χέρι μας εἶνε νὰ τὸν εὕρωμεν.

—Δὲν σὲ ἐννοοῦμεν.

—Δεδομένου ὅτι ὁ ψεύστης εἶνε ὁ ἄγνωστος Χ, ἡμεῖς δὲ οἱ ἐδῶ συνεδριάζοντες εἴμεθα τρεῖς, τὸ πρόβλημα εἶνε καθαρῶς μαθηματικὸν καὶ θὰ λυθῇ διὰ τῆς μεθόδου τῶν τριῶν.

—Τώρα μόλις ἀρχίζω νὰ μπαίνω στὸ νόημα, προσέθεσεν ὁ κ. Παπαναστασίου. Ἐξακολουθήσατε, παρακαλῶ.

—Λοιπὸν διὰ νὰ ἀνεύρωμεν τὸν ἄγνωστον Χ, θὰ πολλαπλασιάσωμεν τοὺς δύο μέσους, ἐμένα δηλαδὴ καὶ τὸν κ. Σοφούλην, καὶ τὸ γινόμενον θὰ τὸ διαιρέσωμεν διὰ τοῦ γνωστοῦ ἄκρου, τοῦ κ. Ἀλέκου δηλαδή.

—Μεγαλοφυὴς ὄντως ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου τῶν τριῶν, εἶπεν ὁ κ. Σοφούλης, ἐξαλλος ἀπὸ ἐνθουσιασμόν.

—Ἔχομεν ὄθεν: Σοφούλης ἐπὶ Κονδύλην δι' Ἀλέκου, ἴσον ὁ Χ. τουτέστιν ὁ ψεύστης

—Λαμπρά! Νὰ ἐκδοθῇ ἀμέσως ἀνακοινωθέν, ἀνέκραξαν πάντες ἐν χορῷ.

Πράγματι μετὰ μίαν ὥραν εἶχε συνταχθῇ τὸ ἑπόμενον ἀνακοινωθέν:

«Συνελθόντες σήμερον εἰς τὸ «Πεντελικὸν» οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Συμβούλιον Τιμῆς διὰ τὸ γνωστὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἐπεισόδιον τρεῖς καὶ ὁ κοῦκος τοῦ κ. Σοφούλη, καὶ συσκεφθέντες ἐπὶ μακρόν, ἀποφαινόμεθα ὅτι δὲν εἶνε ψεύστης ὁ κ. Βενιζέλος οὔτε ὁ κ. Καφαντάρης. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχει εἰς τὸ μέσον κάποιο ψέμμα, τὸ Συμβούλιον Τιμῆς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ θεωρήσῃ τὸ ψέμμα αὐτὸ ἔκθετον καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ συνεπῶς εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, μέχρις ἀνευρέσεως τῶν γονέων του. Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο, ἂς δημοσιευθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀπὸ τὰς ὁποίας διατάσσεται ὁ κ. Θεόφραστος Σακελλαρίάδης νὰ τὸ παραλάβῃ καὶ νὰ κάμῃ τὴν νέαν του ὀπερέτταν, ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Μέθοδος τῶν Τριῶν».

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ

ΑΓΚΥΡΑ, 11 Ἰουνίου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ὅταν ἡ παροῦσα Ἐθνικὴ Συνέλευσις συνεκλήθη, εἰς ἔκτακτον σύνοδον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Μαΐου, ἐπιστεύθη ὅτι ἡ σύνοδος αὕτη δὲν θὰ παρετείνετο πέραν τοῦ μηνὸς, ἀκριβῶς διὰ νὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1931—32 καὶ μερικὰ ἐπείγοντα νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα εἶχε νὰ ὑποβάλῃ ἡ Κυβέρνησις. Εὑρισκόμεθα, ἤδη, εἰς τὰ μέσα περίπου τοῦ Ἰουνίου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἔχει ψηφισθῇ εἰσέτι. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶνε δύσκολον νὰ ἐπιτευχθῇ ἐφέτος λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τῆς χώρας καὶ τῶν ἀπολύτως ἀπαραιτήτων οἰκονομιῶν ποὺ πρέπει νὰ ἐπενεχθοῦν πρὸς τοῦτο.

Ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη, ὁπωσδήποτε, νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἰσοζύγιον, τοῦτο ὅμως εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ χωρὶς μείωσιν τῶν στελεχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν μισθῶν ἀφ' ἑτέρου.

Εἰς τὸ σημεῖον δὲ τοῦτο ἐμφανίζεται ἡ σοβαρὰ διάστασις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὡρισμένοι ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ ὁποίου δὲν θέλουν νὰ δυσαρεστήσουν τὴν τάξιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ποὺ ἀποτελοῦν, μὲ τὰς οἰκογενείας των, σημαντικὸν τμῆμα τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ περίπτωσις ἀποτελεῖ ζήτημα κομματικὸν (διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα), τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὸ καθεστώς. Ἡ διεύθυνσις τοῦ κόμματος θὰ ἤθελεν ὅπως αἱ κρατήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν εἰς τοὺς μισθοὺς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε γενικαὶ καὶ ὅπως ἀκολουθήσουν μίαν προοδευτικὴν κλίμακα, οὕτως ὥστε ν' ἀποτραπῇ ἡ ἀπόλυσις ἢ αἱ καταργήσεις θέσεων. Ἐπὶ πλέον, οἱ μικροὶ μισθοὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θιγοῦν ὁπωσδήποτε. Γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα τοῦτο στρέφονται ἤδη αἱ συνεννοήσεις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἰθυνόντων, κοινοβουλευτικῶς, τὸ Λαϊκὸν κόμμα, καὶ μὲ τὰς συνεννοήσεις αὐτὰς ἠσχολήθη καὶ ἀσχολεῖται ἐπανειλημμένως ἐπ' ἐσχάτων τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων ἔχει ἤδη περιορισθῆ εἰς 180 ἑκατομμύρια λιρῶν περίπου, εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι ἂν ἡ οἰκονομικὴ κρίσις συνεχισθῇ ἢ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ, αἱ εἰσπράξεις δὲν θὰ φθάσουν οὔτε τὸν ἀριθμὸν αὐτόν. Ὅλοι οἱ πόροι τοῦ Δημοσίου ὑφίστανται μειώσεις σημαντικάς. Ἐν πρώτοις, τὰ ἔσοδα τῶν τελωνείων, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχε προβλεφθῆ ἐν τούτοις, αὔξησις τῶν εἰσπράξεων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς εἰσπράξεις τοῦ 1929, ὑπέστησαν μείωσιν. Εἶνε δὲ τοῦτο φυσικόν, ἐφόσον ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων κατὰ τὸ 1930 ἐμπορευμάτων ὑπῆρξε κατὰ 57 % μικροτέρα τοῦ 1929. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν εἰδῶν καταναλώσεως καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐπιμελείωσαν ἐπίσης μείωσιν σημαντικήν, λόγῳ τῆς κρίσεως.

Καθίσταται ὅθεν προφανὲς ὅτι τὸ ἔργον τῆς παρούσης Ἐθνοσυνελεύσεως εἶνε ἐξαιρετικῶς δυσχερές. Διότι οἱ ἀριθμοὶ ἐμφανίζουν πραγματικότητας πολὺ διαφορετικάς, ἢ οἱ ἁπλοῖ πολιτικοὶ συλλογισμοί. Καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Μουσταφὰ Κεμὰλ ἠθέλησε νὰ προκηρυχθοῦν ἐκλογαί, ἵνα προέλθῃ ἐξ αὐτῶν νέα Ἐθνοσυνέλευσις, ὥστε ἡ χώρα νὰ ἔχῃ νέους ὑπευθύνους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔδωσε τὴν ἐντολήν της.

Ἡ παροῦσα Ἐθνοσυνέλευσις εἶνε ἡ τετάρτη τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος. Κανονικῶς θὰ ἔπρεπε νὰ συγκληθῇ τὴν 1ην προσεχοῦς Νοεμβρίου. Ἡ παροῦσα σύνοδός της θεωρεῖται ὡς ἔκτακτος, μόνον δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου θὰ ἀρχίσουν αἱ κανονικαὶ κοινοβουλευτικαὶ ἐργασίαι. Ἡ προκάτοχος τρίτη Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἐκλεγεῖσα διὰ μίαν τετραετίαν, ἤρχισε τὴν πρώτην τακτικήν της σύνοδον τὴν 1ην Νοεμβρίου 1927. Εἶχε νὰ διακανονίσῃ ζητήματα ἐνδιαφέροντα, ὡς τὰ ζητήματα τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, ἰδίως δὲ τὴν προσαρμογὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἑλβετικοῦ καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου λατινικοῦ ἀλφαβήτου. Ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ νέα κοινωνικὴ μορφὴ τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου δικαίου ὑπῆρξεν ἔργον τῆς 3ης Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ δευτέρα Ἐθνοσυνέλευσις ἠσχολήθη μὲ τὴν κατάπνιξιν τοῦ Κουρδικοῦ κινήματος τοῦ Γκεντζ καὶ τῶν συνεπειῶν του, ὡς καὶ μὲ τὸ πολιτικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνακύψει ἐκ τῆς ὀργανώσεως τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον κόμμα δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ ἡ παλαιὰ «Ἕνωσις καὶ Πρόοδος» μεταμορφωμένη. Ἡ δευτέρα αὐτὴ Ἐθνοσυνέλευσις εἶχε συγκληθῇ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1925 διὰ περίοδον διετῆ μόνον, ὡς καὶ ἡ 1η Ἐθνοσυνέλευσις, ἐκείνη ἡ ὁποία εἶχε προκηρύξει καὶ ἐπιβάλει τὸ δημοκρατικὸν καθεστὼς εἰς τὴν Τουρκίαν, τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1923.

Αἱ δύο πρῶται συνελεύσεις εἶχον κυρίως ὡς ἔργον των νὰ τελειώσουν τὸ νέον πολίτευμα καὶ νὰ θέσουν αὐτὸ ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων.

Τὸ ἔργον τῆς παρούσης τετάρτης Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ εἶνε νὰ λύσῃ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον συγκεντρώνει πρὸς τὸ παρὸν ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς χώρας. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἐξ ἴσου σοβαρὸν διὰ τὸ καθεστὼς, ὅσον καὶ τὰ πολιτικὰ ζητήματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἠσχολήθησαν αἱ προκάτοχοι συνελεύσεις.

Γράμματα ἀπὸ τὸ Λονδῖνον

Ἡ Ναυτιλιακὴ κρίσις Ἕνα παγκόσμιον πρόβλημα

Ἀγγλικαὶ δυσκολίαι καὶ Ρωσσικαὶ ἀσείλαι

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος. — Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις —ὅπως κάθε κρίσις— ἀντανακλᾷ εἰς κάθε μέλος τοῦ ὅλου παραγωγικοῦ σώματος. Καὶ ἀξίζει ἴσως, ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς σκοπιᾶς θεώμενοι τὴν κατάστασιν, νὰ σημειώσωμεν τὴν τελευταίαν ἐξέλιξιν τῆς «εἰδικῆς» κρίσεως τῆς ναυτιλίας. Αὐτὴ μᾶς ἀφορᾷ ἀμεσώτερον. Ἄλλοτε —ἢ μᾶλλον ἀνέκαθεν, μέχρι τῆς σημέρον— ἡ ναυτιλία ἔπαιζε διττὸν ρόλον εἰς τὴν ἀγγλικὴν οἰκονομίαν: Ὡς μία ἀνεξάρτητος βιομηχανία (καὶ κατὰ μέγα μέρος ἀποκλειστικὴ ἀγγλικὴ τοιαύτη) ἐπεδίδετο εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰσοδήματος ἕνα «ἄδηλον πόρον» ἑκατοντάδος καὶ πλέον ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἀφ' ἑτέρου συνετέλεσεν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐκβιομηχανοποίησιν τῆς χώρας, διότι ἐγεφύρωσε τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ τῶν ἀπομακρυσμένων τόπων παραγωγῆς πρώτων ὑλῶν καὶ τροφίμων καὶ ἐπέτρεψε τὴν μεταβολὴν τῶν νήσων αὐτῶν εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου—τὸ ὁποῖον, φυσικά, ἐβασίζετο εἰς τὰς εἰσαγωγὰς διὰ τὴν λειτουργίαν του.

Τὰ ἀγγλικὰ — καὶ τὰ ξένα — φορτηγά, μεταφέροντα ἐντεῦθεν βιομηχανικὰ προϊόντα, εἶχαν ἐξασφαλισμένον προκαταβολικῶς τὸ φορτίον τῆς ἐπιστροφῆς. Ἔτσι τὸ κόστος, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπεβαρύνετο ἡ ἀγγλικὴ βιομηχανία, ἦτο μικρότερον καὶ ἡ δυνατότης ἀγγλικοῦ ἐξαγωγικοῦ ἄνθρακεμπορίου, τὸ ὁποῖον, καθ' ὁ ὀγκωδέστατον, καταλάμβανε τὸν χῶρον ποὺ αἱ «πρῶται ὕλαι» ἐξυλείας, βάμβακος, ἀκατεργάστων μετάλλων κλπ. ἀπησχόλουν εἰς τὸ οἰκαδε ταξείδιον, ἐνῷ πολύτιμα ἀλλὰ καὶ μικροῦ ὄγκου μηχανήματα καὶ ἄλλα κατειργασμένα προϊόντα συνεπλήρουν τὰ φορτία.

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, τὴν ὁποίαν ὑφιστάμεθα, εἶνε ταυτόσημος μὲ τὴν ἀπανταχοῦ ἐμφανῆ καὶ παραλύουσαν πτῶσιν τῶν τιμῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ὁ ὄγκος τῶν εἰδῶν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου ἠλαττώθη. Ἀντιθέτως, ἂν ὑπάρχῃ ἄμεσος σχέσις τιμῶν καὶ ἀποικιακῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἀποικιακῶν εἰδῶν, τροφίμων

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένον αι έντυποι αποδείξεις πληρωμής αι φέρουσαι τας δύο υπογραφάς των κ.κ. Δημ.Καλλικλή και Εμμ.Περιτινή, ως και την σφραγίδα της «Πρωΐας» είναι έγκυροι. Cliché πστε άλλαι αποδείξεις, ως και αι έντυποι εκείναι, άνευ αμφοτέρων των ως άνω υπογραφών δέν άναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Διάκοσμος

Διαλεύσαμε το σπουτάκι της, με ροδς, του Κοτν, και άπό τά σπυρα και σπόρια γεμίσαμε μιά μικρούλα κασελ. γυαλιστη δοσ σε άξεστη. Δεκαοχτώ πεντε παρα

τό, δώσατέ μου τό κείμενον. Ἔχετε κείμενον γραπτόν;

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Θά τό συζητήσωμεν κατόπιν. Δέν ἔχετε τό νομοθέτημα «Εἰς τό Γιαλάκι αὐτό σφάζω, δτι κανείς δέν ἀντιφωνεῖ»...

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Θά σᾶς τό ἀναγνώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀναγνώσατε τό.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. (Ἀναγινώσκει).

«Αἱ Ἐλληνικαὶ ἀνάγκαι αἱ ἀπαιτοῦσαι εἰς τήν ἀποκατάστασιν τῶν κατεδαφισθέντων βράχων ἐκ τῶν ὑπερόχων ἀνεπαρκεῖς...»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτό θέλει, τό ἄλλο δέν μέ ἐνδιαφέρουν καθόλου. Τάς παρακαλῶ, νομίζετε, δτι ἐγκόνοια τό κάνω; Ἐπιτρέπω τήν ἀνάγνωσιν τοῦ κατηγορητηρίου, ἀλλά ἐπιτρέπω καί τήν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιβλαβοῦς λέγετε, δτι τό ἐπιτελεῖον καλῶς ἐπιβλαβοῦς ἀπόψεως καί ἀπαιτοῦμεν νά ἐπιτελῆ καλῶ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΑΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΜΠΡΙΑΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΝΙΚΗΤΡΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐπακολουθήσασα τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ προεδρικοῦ διαγγέλματος συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Φραγκλὲν Μπουγιὼν ἀπέληξεν εἰς νίκην τῆς κυβερνήσεως Λαβάλ.

Ὁ κ. Φραγκλὲν Μπουγιὼν ἀναπτύσσων τὴν ἐπερώτησίν του ἐπετέθη δριμύτατα ἐναντίον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ὁ κ. Μπριὰν καὶ κατέληξεν ἐπερωτῶν τὴν δεξιὰν διὰ ποίαν λέγει ἀποκρύπτει τοὺς διασταγμοὺς τοὺς ὁποίους αἰσθάνεται ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Μπριὰν μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς τελωνιακῆς γερμανοαυστριακῆς ἑνώσεως.

Ἀκολούθως ὁ κ. πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνέγνωσε πρότασιν τοῦ κ. Φραγκλὲν Μπουγιὼν τὴν ὁποίαν ἀμέσως ἀπέκρουσεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λαβὰλ θέσας συγχρόνως ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Ἐπηκολούθησε ψηφοφορία μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀπορριφθῇ ἡ πρότασις Μπουγιὼν καὶ νὰ γίνῃ δεκτὴ διὰ ψήφων 312 ἐναντίον 261 ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μπαρετὺ δι' ἧς ἡ Βουλὴ ἐκφράζει τὴν ἐμπιστοσύνην της εἰς τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως φιλειρηνικὴν πολιτικήν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.). — Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἡ κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν ἄμεσον συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Φραγκλὲν Μπουγιών. Οὔτες ἀναπτύσσων τὴν ἐπερώτησίν του ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεὶς διστάγμὸς δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς, ἥτις ὑποστηρίζει τὴν κυβέρνησιν Λαβάλ, δὲν δύναται ταυτοχρόνως νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ τὸν κ. Μπριάν, τοῦ ὁποίου τὴν πολιτικὴν ἀπεδοκιμάζει. Εἰς τὸ συνέδριον τῶν Βερσαλλιῶν, κατὰ τὴν προεδρικὴν ἐκλογήν, τινὲς ἐκ τῶν ὑπουργῶν εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι κατεψήφισαν τὸν κ. Μπριάν. Εἶτα ὁ ῥήτωρ ἐπιτίθεται δριμύτατα ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συγκεκριμένως τὸν κατηγορεῖ διὰ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠσκησεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς τελωνιακῆς ἑνώσεως Αὐστρίας—Γερμανίας, εἰς τὸ ζήτημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν χαλυβδοκράνων εἰς Μπρεσλάου καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς διασκέψεως τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν εἰς Τσέκερς.

Μετὰ τὸν κ. Φραγκλὲν Μπουγιὼν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ δημοκράτης σοσιαλιστὴς κ. Μπωρὲλ ὅστις ἐπέκρινε τὴν ἀνάμιξιν ζητημάτων καθαρῶς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς εἰς συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ὁ δημοκράτης τῆς ἀριστερᾶς κ. Μπωννεραὶ δηλοῖ ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἐπιδοκιμάζει ἀπολύτως τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Μπριάν, ἥτις εἶνε καὶ ἰδικὴ της πολιτική. Ἀκολούθως ὁ κομμουνιστὴς κ. Μπωγκράν ἐπικρίνει τὴν κυβέρνησιν ὅτι ἐφαρμόζει πολιτικὴν αὐταρχικὴν ἀπέναντι τῶν ἀπεργῶν τοῦ Ρουμπαὶ καὶ διεκτραγωδεῖ διὰ μακρῶν τὴν κατάστασιν τῶν ὑφαντουργῶν ἐργατῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο αἱ ἐπακολουθήσασαι ἀντεγκλήσεις μεταξὺ κομμουνιστῶν καὶ σοσιαλιστῶν ἐξηνάγκασαν τὸν πρόεδρον νὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν.

Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Ντὲλ Σόλ, τῆς ὁμάδος Μαζινιώ, δηλοῖ ὅτι ὁλόκληρος ἡ Γαλλία εἶνε κεκηρυγμένη ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, μιᾶς μάλιστα ὁλοκληρωτικῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι θέλει νὰ κατοχυρώσῃ τὴν ἀσφάλειάν της. «Ἂν —εἶπεν— ὑπάρχῃ μάτι φιλοπόλεμον, τοῦτο πρέπει νὰ ἀναχθῇ ἐκεῖθεν τοῦ Ρήνου».

Ὁ κ. Ὠντὲν, τῆς ῥιζοσπαστικῆς ἀριστερᾶς, δηλοῖ ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τοὺς διστάγμους καὶ ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἀπροκαλύπτως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σκέπτεται.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΒΑΛ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λαβὰλ ὁμιλήσας τελευταῖος, ἐξώρκισε τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιδείξῃ σύνεσιν καὶ ἐτόνισεν ὅτι αὐτὴ ἐπεδοκίμασε πάντοτε τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως.

«Δὲν ὑπάρχει εἶπεν— ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἑνὸς ὑπουργοῦ ἀλλὰ πολιτικὴ μιᾶς κυβερνήσεως τόσον ἐσωτερικὴ ὅσον καὶ ἐξωτερική. Οὐδέποτε θ' ἀναλάβωμεν ὑποχρεώσεις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας χωρὶς νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἔχομεν εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν μας τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Οὐδέποτε θὰ δεχθῶμεν νὰ ἐπικρίνουν ἐν γαλλικὸν πολιτικὸν κόμμα ὅτι εἶνε κόμμα φιλοπόλεμον. Ἡ Γαλλία ἀνέλαβε μέχρι τοῦδε πολλὰς γενναιόφρονας πρωτοβουλίας καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑποπτος φιλοπολέμων διαθέσεων».

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Λαβὰλ ὡμίλησεν ὁ κ. Φραγκλὲν Μπουγιὼν ὅστις ἠρώτησε τὴν δεξιὰν διατί ἔχει ἀκόμη διστάγμους καὶ ποῖα δικαιώματα προασπίζει μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς τελωνιακῆς γερμανοαυστριακῆς ἑνώσεως.

Μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Μπουγιών, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνεγνωσεν ἡμερησίαν διάταξίν του ὁ κ. Φραγκλὲν Ἀπουγιὼν διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ οὗτος ὅπως ἡ Βουλὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν. Ὁ πρωθυπουργὸς τὴν ἀποκρούει καὶ θέτει ζήτημα ἐμπιστοσύνης μετὰ δὲ τὴν ἀπόρριψιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς ἡμερησίας διατάξεως τοῦ κ. Μπουγιών, ὁ κ. Λαβὰλ υἱοθετεῖ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ κ. Μπαρετὺ δι' ἧς ἐκφράζεται ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς κατοχυρώσεως τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει ἡ κυβέρνησις. Ἡ Βουλὴ διὰ μεγάλης πλειοψηφίας 'ηψίζει δι' ἀνατάσεως τῶν χειρῶν τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὅτι ἡ Βουλή: «παραμένει πιστὴ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας», καὶ ἀκολούθως διὰ ψήφων 312 κατὰ 261 ἀποδέχεται τὸ σύνολον τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἔλαβε χώραν συγκινητικώτατον γεγονός. Οἱ σωρεὺ τῶν ὑπουργικῶν καὶ βουλευτικῶν αὐτοκινήτων διενήργησαν μεταξὺ των ἔραγον πρὸς ἀγοραν ἀνθοδέσμης ἀποτελουμένης ἐκ λευκῶν ῥόδων καὶ ἐρυθρῶν κρίνων τὴν ὁποίαν περιτυλίξαντες εἰς ταινίαν φέρουσαν τὰ χρώματα τῆς γαλλικῆς σημαίας προσέφεραν εἰς τὸν κ. Μπριὰν εἰς ἔκφρασιν τοῦ πρὸς αὐτὸν θαυμασμοῦ των. Ὁ κ. Μπριὰν ηὐχαρίστησε τοὺς σωρεὺ κατασυγκεκινημένος διὰ τὴν αὐθόρμητον καὶ ἁπλοϊκὴν αὐτὴν λαϊκὴν ἐκδήλωσιν.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ κ. ΝΤΟΥΜΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Σήμερον ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸ πρῶτον διαγγέλμα τοῦ νέου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Ντουμὲρ, διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος τονίζει ἐν ἀρχῇ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν χώραν, τὸ ἔθνος καὶ τὸ Κράτος ὡς διαιτητὴς ἀμερόληπτος, ἐντὸς πάντοτε τοῦ πλαισίου τῶν νόμων τῆς Δημοκρατίας. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἥτις σήμερον σημαντικῶς παραθλάπτεται ἀπὸ τὴν στενόχωρον θέσιν καὶ τὰ παθήματα τῶν γειτονικῶν Κρατῶν, καὶ θὰ παράσχῃ πᾶσαν αὐτῆς τὴν συνδρομὴν πρὸς τὰς ἀποικίας τῆς Γαλλίας. Ἐξαίρει τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὴν θέλησιν τῆς Γαλλίας ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἐξομάλυνσιν ὅλων τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Περαιτέρω τονίζεται ἐν τῷ διαγγέλματι ὅτι ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως εἶνε ἐξαιρετικῶς περίπλοκος λόγῳ τῶν πολλῶν ζητημάτων, ἅτινα προέκυψαν μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τῶν ὁποίων ὁ διακανονισμὸς δὲν εἶνε τόσον εὐχερής. Ἡ Γαλλία ἐπιμένει καταδικάζουσα τὴν μυστικὴν διπλωματίαν καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνεργῇ οὐχὶ ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀλλ' ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Πρὸς σωτηρίαν τοῦ πολιτισμοῦ ἡ Γαλλία θὰ παράσχῃ εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. πᾶσαν αὐτῆς τὴν συνδρομὴν καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν μεταξὺ τῶν Κρατῶν ἀλληλεγγύην πρὸς διατήρησιν καὶ διοργάνωσιν τῆς εἰρήνης, χωρὶς νὰ παρίδῃ τὴν στοιχειώδη ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει, ὅπως ἐξασφαλίσῃ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς μέσων τὴν ζωήν, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Γαλλίας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ προεδρικοῦ διαγγέλματος, φρενιτιωδῶς χειροκροτηθέντος, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξέφρασε τὴν θλῖψιν καὶ τὴν συγκίνησιν, ἣν ἠσθάνθη τὸ Σῶμα ἐκ τῆς τραγικῆς ἀπωλείας τοῦ «Σαὶν Φιλιπαίρ», καὶ ἀνεκοίνωσε τὰ διασυλλυπητήρια. Ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ αἴτια τῆς καταστροφῆς καὶ νὰ παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν θυμάτων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΦΟΝΟΣ ΦΙΛΟΝΟΜΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ ΥΠΟ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Οἱ βουλευταὶ Τριχωνίας κ. κ. Παπαθανάσης καὶ Νικολίτσας ἔλαβον τηλεγράφημα ἐξ Ἀγρινίου, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰς τὸ χωρίον Μουσταφοῦλι τρεῖς χωροφύλακες ἔνοπλοι ἐπεχείρησαν νὰ συλλάβουν τὸν χωρικὸν Ι. Κατσιμάρην ἐνῶ εἰργάζετο εἰς τὸν ἀγρόν του. Οὐδὲν ἔνταλμα ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὑπῆρχεν ἐναντίον τοῦ χωρικοῦ. Ὁ Ι. Κατσιμάρης διεμαρτυρήθη, εἰς ἀπάντησιν δὲ οἱ τρεῖς χωροφύλακες ἐπυροβόλησαν καὶ τὸν ἐφόνευσαν. Οἱ συγχωριανοὶ τοῦ ἀτυχοῦς χωρικοῦ, ἀκούσαντες τοὺς πυροβολισμούς, ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου, θὰ ἐλυντσάριζον δὲ τοὺς τρεῖς χωροφύλακας ἐὰν δὲν κατώρθωναν οὗτοι νὰ διαφύγουν ἐπιβάντες διερχομένου κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὴν παρακειμένην ὁδὸν αὐτοκινήτου.

Οἱ δύο βουλευταὶ θὰ φέρουν τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Σώματος, ζητοῦντες τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν φονέων χωροφυλάκων.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἀγρινίου, διὰ νὰ συγκαλύψουν τὰ πράγματα, ἐνεφάνισαν εἰς τὴν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγραφικὴν ἀναφορὰν των τὸν φονευθέντα ὡς λαθρέμπορον, ἐνῷ, κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν βουλευτῶν, ἐπρόκειτο περὶ φιλονόμου πολίτου.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Εἰς τὰς συνεχιζομένας ἀνασκαφὰς παρὰ τὸ Θησεῖον καὶ εἰς τὸν Α΄ τομέα ἀνευρέθη χθὲς τάφος, Ρωμαϊκῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐποχῆς. Ὁ ἀνευρεθεὶς τάφος δὲν ἔχει ἀκόμη ἀνοιχθῆ. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν χῶρον, ὅπου εὑρίσκεται ὁ τάφος, ἀνευρέθησαν θραύσματα ἀγγείων, λυκήθων καὶ τερροδόχων καλπῶν, εἰκάζεται ὅτι ὁ χῶρος οὗτος ἀνήκει εἰς νεκροταφεῖον Ρωμαϊκῶν χρόνων.

Εἰς τὸν ἕτερον τομέα Β΄ ἀνευρέθη καὶ δεύτερος στυλοβάτης ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποκαλυφθῆ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ τὸ ὁποῖον ἀνήκει πιθανῶς εἰς ναόν. Ὁ στυλοβάτης οὗτος εἶνε κατεστραμμένος, καθότι ἐπ' αὐτοῦ εἶχε τοποθετηθῆ ὀγκώδης πίθος εἰς μεταγενεστέραν ἐποχήν.

Ὡσαύτως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον τὸν ἀνασκαφῶν, παρὰ τὴν Ρωμαϊκὴν πύλην, ἠρχισε χθὲς ἡ κατεδάφισις ἑνὸς σχολείου θηλέων, προκειμένου νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἐργασία.

Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἔχουν εὑρεθῆ ἀξιόλογοι ἀρχαιότητες, πλὴν ἐπιτυμβίων τινῶν πλακῶν καὶ στηλῶν. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ὁπότε θὰ ἔχουν προχωρήσει αἱ ἐργασίαι μέχρι τῶν ἑλληνικῶν στρωμάτων, θὰ ἀρχίσουν νὰ ἀνευρίσκωνται σημαντικαὶ ἀρχαιότητες.

Οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἀνασκαφὰς παραπονοῦνται, διότι, καίτοι αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν πρὸ πολλοῦ, δὲν μετεκομίσθησαν εἰσέτι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸν χῶρον τοῦτον πρόσφυγες. Ἡ ἐκεῖ παραμονὴ των ἐμποδίζει τὰς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πρόσφυγες κακοπαθοῦν.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὰς παρὰ τὸ Ὠδεῖον Περικλέους ἐνεργουμένας ἀνασκαφὰς ὑπὸ τοῦ κ. Ὀρλάνδου ἀνευρέθησαν διάφοροι λύχνοι Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ὡς καὶ τεμάχιον ἐπιγραφῆς τοῦ Γ΄ αἰῶνος.

Ἐπίσης ἀνεκαλύφθη μέρος τῶν τοιχωμάτων τοῦ οἰκοδομήματος, τὸ ὁποῖον εἶχε σχῆμα τετρανώνου, ὑπεβάσταζε δὲ ὀροφὴν κωνοειδῆ, κατὰ σχέδιον τῆς σκηνῆς τοῦ Ξέρξου.

Σχετικῶς θὰ παραστῇ ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεως ὡρισμένων οἰκιῶν, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τὸ μέσον σχεδὸν τοῦ χώρου τῶν ἀνασκαφῶν.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΟΥΛΗ

Κατ' ἀνακοινώσεις ἁρμοδίας πηγῆς, τοῦδε ὑφίσταται περίπτωσις παρατάσεως τοῦ φόρου ὑδρεύσεως 3 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐνοικίων καὶ διὰ τὸ δεύτερον τρίμηνον τοῦ τρέχοντος ἐτους. Κατ' ἀκολουθίαν ὁ φόρος ὑδρεύσεως σταματᾶ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπουργεῖον διέταξε τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὅπως προβῇ συντόμως εἰς τὴν εἰσπραξιν τοῦ καθυστερημένου ὡς ἄνω φόρου τῆς παρούσης καὶ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπειλεῖ ὅτι τὸν καταργούμενον φόρον θὰ τὸν ἐπαναφέρῃ δι' ἐν εἰσέτι τρίμηνον.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΦΑΝΤΑΡΙΚΩΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος περὶ ἀποχῆς του ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἡ πολιτικὴ κατάστασις διαγράφεται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἀποχὴ τῶν Προοδευτικῶν δὲν πρόκειται νὰ ἐπεκταθῇ εἰς οὐδὲν ἐκ τῶν ἄλλων κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, οὐδὲ εἰς αὐτὴν τὴν «Πολιτικὴν Προοδευτικὴν Ἕνωσιν» ἡ ὁποία συμπράττει μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, ἐφ' ὅσον ἡ ἀφορμὴ ἡ προκαλέσασα τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῶν Προοδευτικῶν ἐδημιουργήθη ἐκ ζητήματος καθαρῶς προσωπικοῦ, τοῦ ἐπεισοδίου μεταξὺ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναμιχθοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἄλλων κομμάτων, ἀκριβῶς λόγῳ τοῦ προσωπικοῦ χαρακτῆρος του.

Τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ τ' ἄλλα κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως παραμένοντα ἐν τῇ Βουλῇ, εἶνε ἀποφασισμένα νὰ συνεχίσουν τὸν ἔντονον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀπὸ καιροῦ ἔχουν ἀναλάβει καὶ διεξάγουν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἀγὼν αὐτὸς μοιραίως θὰ καταστῇ ἐντονώτερος κατὰ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον μέχρι τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐφόσον πρόκειται νὰ συζητηθοῦν καὶ νὰ ψηφισθοῦν νομοσχέδια ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος, ἐπὶ τῶν ὁποίων δίστανται αἱ ἀπόψεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὰς κυβερνητικὰς τοιαύτας.

Μεταξὺ τῶν νομοσχεδίων αὐτῶν περιλαμβάνονται τὸ περὶ «μεσαζόντων», τὸ περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι μουσουλμανικῶν κτημάτων, τὸ περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως διὰ τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα Θεσσαλονίκης, περὶ Κονσόρτσιουμ, περὶ τροποποιήσεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ κατατεθησόμενα διὰ τὴν ῥύθμισιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος.

ΕΝΙΑΙΟΣ ΑΓΩΝ

Εἶναι εὐνόητον ὅτι τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ διεξαγάγουν τὸν ἀγῶνα ἕκαστον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων αὐτοῦ κατευθύνσεων καὶ προγραμματικῶν ἀπόψεων. Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ ἀπόψεις των θὰ συμπίπτουν, ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῇ ἑνιαίως, ὅπως ἐγένετο κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἡ ὁποία διέπει τὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν. Ὁ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἀγὼν διεξήχθη ἑνιαίως ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀπόψεων ἑνὸς ἑκάστου κόμματος ἐπὶ τῶν ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίων εἶναι δυνατὸν νὰ προβλεφθῇ βασίμως ὅτι ἡ ἐναρμόνισις τῆς στάσεως τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ ἀρκετῶν ἐκ τῶν νομοσχεδίων.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς χθεσινὴν συνομιλίαν του μὲ τοὺς δημοσιογράφους ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν Προοδευτικῶν περὶ ἀποχῆς ὅπως ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν δημοσιευθεισῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Καφαντάρη.

Κατὰ πληροφορίας ἐν τούτοις ἐξ ἐγκυροτάτης κυβερνητικῆς πηγῆς, οὔτε ἡ ἀποχὴ τῶν Προοδευτικῶν, οὔτε ἡ τυχὸν ἀποχὴ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐὰν ὑπῆρχε τοιοῦτον ἐνδεχόμενον, θὰ ἐπηρέαζε τὴν στάσιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ θὰ μετέβαλλε τὴν ἀπόφασίν του ὅπως διατηρήσῃ τὴν Βουλὴν μέχρι πέρατος τῆς τετραετοῦς θητείας της. Διάφορον στάσιν τὴν θεωρεῖ ὁ κ. Βενιζέλος ὡς ἀναξίαν ἀρχηγοῦ τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας, νὰ ῥυθμίζῃ δηλαδὴ, τὰ τῆς πλειοψηφίας σύμφωνα μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῆς μειοψηφίας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του ἀνεκοίνωσεν, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θὰ τερματισθοῦν ὁπωσδήποτε εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός. Διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ψήφισις τῶν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων, θὰ γίνωνται καὶ νυκτερινοὶ συνεδριάσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

Εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως σκέπτεται νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς ἀγρότας εἰς συγκέντρωσιν αὐτῶν ἤτις πρόκειται νὰ συνέλθῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς βουλευτικῆς συνόδου εἰς τὰς Θήβας ἢ τὴν Λεβάδειαν.

Ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διέψευσε τὴν πληροφορίαν, εἰπὼν ὅτι δὲν ἐλήφθη καμμία σχετικὴ ἀπόφασις.

—Πρόκειται, ἐξηκολούθησε, περὶ σκέψεων ἁπλῶν, ἡ πραγματοποίησις τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἀπὸ πλείστας προϋποθέσεις. Δὲν γνωρίζω, ἄλλωστε, ἐὰν μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν θὰ ἔχω χρόνον διαθέσιμον διὰ νὰ ἐπιχειρήσω τὴν ἐπικοινωνίαν μου αὐτὴν μετὰ τῶν ἀγροτῶν».

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν διέταξε τοὺς διευθυντὰς τῶν ταμείων τοῦ Κράτους, ὅπως εἰς τὰς εἰδικὰς των ἐκθέσεις, ὑποβαλλομένας κατὰ τὸ α΄ δεκαήμερον τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουνίου, Αὐγούστου, Νοεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου, ἀναλύουν λεπτομερῶς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὴν κίνησιν πάντων τῶν εἰς τοὺς ἀμέσους φόρους ἀναφερομένων ἐσόδων, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζουν ἐνδιαφέρουσαν κίνησιν. Εἰς τὰς ἐκθέσεις δέον νὰ ἀναφέρωνται ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐπέδρασαν πρὸς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἐξέλιξιν ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐσόδων, αἱ προβλέψεις διὰ τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα κρίνουν ἀναγκαῖα οἱ ταμίαι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς εἰσπράξεως.

Ἰδιαιτέρως συνιστᾶται εἰς τοὺς ταμίας ἡ εἰσπραξις τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων παρελθουσῶν χρήσεων πρὸ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου παραγραφῆς των.

Ἐντέλλονται ἐπίσης οἱ διευθυνταὶ τῶν ταμείων ὅπως κατὰ τὴν ἔκθεσίν των τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου προσδιορίσουν κατὰ τρόπον σύντομον καὶ σαφῆ τὴν πλουτοπαραγωγικὴν σύνθεσιν τῆς περιφερείας των, ἀναφέροντες ποῖα εἶνε τὰ κυριώτερα προϊόντα, αἱ προσφορώτεραι διὰ τὴν εἰσπραξιν φόρων χρονικαὶ περίοδοι καὶ ὁ οἰκονομικὸς χαρακτὴρ τοῦ τόπου.

Η ΕΥΡΥΘΜΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατηρτίσθη τὸ νομοσχέδιον τὸ προνοοῦν περὶ τῆς εὐρυθμοτέρας λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκέψεων, αἱ ὁποῖαι ἐκράτησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βουρλουμὴ σύσκεψιν τῶν τέως προέδρων τοῦ Χρηματιστηρίου.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου